

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1050/2015
17.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Труљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.Ј., због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Ј., адвоката Р.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К 1450/12 од 20.07.2015. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 321/15 од 07.10.2015. године, у седници већа одржаној 17.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Ј., адвоката Р.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Мионици К 1450/12 од 20.07.2015. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 321/15 од 07.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици К 1450/12 од 20.07.2015. године окривљени Б.Ј. оглашен је кривим да је извршио кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да суду плати трошкове кривичног поступка у износу од 90.068,12 динара, као и судски паушал у износу од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1 321/15 од 07.10.2015. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Б.Ј. и његовог браниоца, а пресуда Основног суда у Мионици К 1450/12 од 20.07.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Б.Ј., адвокат Р.С., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће донети ослобађајућу пресуду према окривљеном Б.Ј.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости најпре истиче да другостепени суд није одговорио ни на један жалбени навод и да се уопште није упуштао у жалбене разлоге, а на који начин је поступио супротно члану 460. став 1. ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву истиче и то да се кривично дело фалсификовање службене исправе може извршити једино са директним умишљајем и са одређеним мотивом, а из разлога прикривања неког другог кривичног дела, те у вези с тим нижестепени судови су били у обавези да утврде који је био мотив окривљеног за извршење предметног кривичног дела фалсификовање службене исправе и да ли је извршено кривично дело које се фалсификовањем прикрива, при чему без мотива на страни окривљеног не може постојати ни умишљај окривљеног. При томе, истиче да судови током поступка нису имали у виду одбрану окривљеног који је навео да није ставио свој потпис на предметној исправи, а да ако на истој постоји његов потпис до тога је дошло нехатно приликом потписивања других исправа које окривљени врши у оквиру свог посла, те је таква одбрана окривљеног, по оцени браниоца, логична и основана, јер зашто би окривљени свесно потписао исправу ако нема никакве користи нити штете за себе или другог. Одбрану окривљеног потврдио је и сведок Г.Р. који је категорички током поступка тврдио да садржина предметног записника не одговара стилу писања окривљеног. Бранилац наглашава да је садржина предметне исправе истинита, те се у том смислу поставља и питање да ли може постојати фалсификат исправе која има тачну садржину.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног даје сопствену оцену изведених доказа и из ње изводи чињеничне закључке другачије од оних који су утврђени у нижестепеним пресудама, односно оспорава оцену доказа и истом утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 460. став 1. ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Ј. оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**